

Referat despre poezia Elegia a cincea scrisa de Nichita Stanescu-a doua parte

Mesajul acestei elegii se constituie in punctul de interferenta al mai multor perspective asupra existentei umane:

1. Perspectiva orfica. Teologia orfica are la baza ideea pacatului originar. Intrucat au fost facuti din cenusa titanilor care l-au ucis pe Dionysos Zagreus si i-au mancat carnea, oamenii au o dubla natura: una titanica, obscura, instinctuala si alta luminoasa, divina "transmisa prin trupul lui Zagreus" inghitit de stramosii oamenilor. Purtand vina uciderii lui Dionysos, omul este condamnat la suferinta, spre a ispasi, astfel, pacatul mostenit de la "stramosii" sai;

2. Perspectiva biblica. In doctrina crestina, pacatul originar (vina ancestrala) se datoreaza greselii savarsite de perechea initiala - Adam si Eva - care a incalcat interdictia de a gusta din Pomul cunoasterii;

3. Perspectiva socratica potrivit careia a fi nu implica si accesul la cunoasterea adevarata ("tot ce stiu este ca nu stiu nimic" a spus, intr-o anumita imprejurare, Socrate);

4. Perspectiva kafkiana. Culpă -subconstienta - a subiectului liric din aceasta elegie este identica celei traite de personajul lui Kafka (din romanul Procesul). In absenta marelui "reper" (Dumnezeu), existenta domnului K. este un labirint fara iesire. Drama acestui personaj devenit, treptat, victima propriilor angoase generate de inconstienta "culpa" a situarii sale de tip pozitivist in lume - o lume care si-a pierdut sensul, odata cu "izgonirea" lui Dumnezeu din centrul ei - ilustreaza, parabolic, conditia omului modern si, in genere, a omului profan;

5. Perspectiva care incumba intelesul ca omul, prin inzestrarea sa cu inteligenta (ratiune) s-a rupt de universul din care face parte si de elementele sale care "se multumesc" cu faptul de a exista pur si simplu, fara sa aiba obsesia efemeritatii lor, a mortii si a limitelor cognitive etc;

6. Perspectiva paradoxala. In pofida dezideratelor cognitive ale omului, lumea nu numai ca refuza sa se lase cunoscuta, "pe cale rationala", "dar si condamna neputinta de a cunoaste" (Daniel Dimitriu, op. cit.) si, respectiv, orgoliul omului pozitivist (modern) care exalta propriile-i facultati de cunoastere si care, renuntand la cuvenita si ancestrala umilinta ontologica, "l-a pierdut" pe Dumnezeu.

Acest evantai de perspective beneficiaza de reactia lirica a poetului in fata asa-numitului sambure irrational (absurd) din inima lumii (realului). Obsesiva reactie generata, asadar, de "nationalitatea" fondului tragic al lumii - si care consta, in primul rand, in legea inexorabila a mortii - se releva si, in acelasi timp, se ascunde in planul figurai al discursului. Aceasta revelatie - a factorului irrational din inima lumii - este corporalizata liric prin intermediul unei parabole care se desfasoara in termenii

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

---

unui proces: un proces, pe de o parte, absurd, in care subiectul este acuzat pentru o vina pe care nu si-o asuma si pe care nu o intelege, iar pe de alta, un proces intru totul justificat. Tehnica ambiguitatii optimizeaza profunzimea mesajului.